

Trangsrænsen flyttes, som nu foreslaaet, til 1.800 Kr., vil mange, mange Enker, som nu venter, at den gældende Lov skal blive revideret, komme ind under Loven.

Jeg ved, at i Tusinder af Tilfælde har Enker her i København faaet Afslag og stadig med den Motivering: Over Trangsrænsen! Det ærede Medlem nævnte noget om Alimentationsbidragene og drog en Sammenligning i saa Henseende. Forholdet er jo imidlertid det, at hvis man sammenligner de Udbetalinger, der finder Sted til Børn i Henhold til Alimentationsloven, vil man se, at for Københavns Vedkommende bliver der udbetalt til Børnene fra Fødselen til det 4de Aar 334 Kr. aarlig. Det er mere end Lovforslaget fastsætter. Fra det 5te til det 13de—14de Aar betales 252 — det er omtrent lig med, hvad Lovforslaget fastsætter — og efter det 14de Aar 156 Kr.; det er noget lavere end det i Loven foreslaaede. For Provinsens Vedkommende ligger det saaledes: I Odense Amt er man noget mere fedtet, Taksterne er noget lavere. Der ydes nemlig her fra Fødselen til det 4de Aar 204 Kr., i Lovforslaget foreslaas der 300 Kr., fra det 5te Aar til det 10de Aar giver man 180, fra det 11te til det 14de 156 og efter det 14de Aar 120 Kr. Man vil altsaa se, at Odense Amt staar langt tilbage for København. I Sønderborg Amt betales fra Fødselen til det 4de Aar 240 Kr. — det er det samme, som Lovforslaget foreslaar —; fra det 5te til det 10de Aar 216 Kr., det er mere, end Lovforslaget foreslaar, nemlig 180; fra det 11te til det 14de Aar 180 Kr., saaledes ser Alimentationsbidragene ud. Men naar man er enig om, at der bør ydes Børn af ugifte Kvinder en ordentlig Understøttelse, synes jeg, at man ogsaa maa kunne være enig om at hjælpe Børn af gifte Kvinder.

Til det ærede Medlem Hr. Parkov vil jeg sige, at det forbavtede mig i allerhøjeste Grad, at det ærede Medlem saa fuldstændig havde svigtet sit Standpunkt fra 1920. Det ærede Medlem kunde nemlig ikke forstaa, at jeg nu kunde ønske Trangsrænsen forhøjet for Enkemænds Vedkommende. Men hvad sagde det ærede Medlem i 1920? I 1920 foreslog jeg nemlig det samme som nu. Jeg sagde: Lad Loven gælde for Enkemændene ogsaa, og lad os sætte Trangsrænsen noget højere, men det ærede Medlem sagde, da han fik Ordet: Jeg kunde godt tænke mig, at man gik nogle Hundrede Kroner højere op, end det ærede 19de Medlem for Hovedstaden kunde tænke sig. — Jeg kan ikke forstaa, at Sym-

patien saa fuldstændig kan svinde paa saa faa Aar. Enkemændenes Kaar er i Dag, som de var i 1920. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at han mente, at Tidspunktet var ubelejligt til at gennemføre Loven. Jeg mener, at Tidspunktet er saa meget belejligt, nemlig for de allermest fattige. De mest ubemidlede Kvinder har i alle disse Aar ventet paa, at denne humane Lov skulde blive udvidet, saa at den kunde gavne ogsaa dem og deres Børn. Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde fremført, at Enkerne kunde ikke leve med deres Børn af den Understøttelse, de fik. Ja, det sagde jeg, fordi jeg mener, der ligger en blodig Uret i de Afgørelser, som er truffet fra 1920 til Dato. Trangsrænserne 600, 700 og 800 Kr. har været saa uretfærdige som noget. Den højtærede Minister var ogsaa inde paa dette Forhold, og jeg skal nævne et Eksempel, som jeg henter fra de Kvinder, der arbejder paa Bryggerierne. Jeg kan tage Kvinder, som har arbejdet 6—7—8 Aar og har maattet hjælpe til Opretholdelsen af deres lille Hjem; enten fordi der har været en stor Børneflokk, eller fordi Manden har været syg og ikke har kunnet fortjene noget. Saadanne Kvinder har fortjent 46—48—50 Kr. under Højkonjunkturerne. Naar Manden dør, staar saadanne Kvinder alene med deres Børn, men naar de saa har henvendt sig til Enkebørnsunderstøttelsen for at faa Hjælp, har de faaet Afslag. Den mere velstillede Kvinde, som bliver Enke, som aldrig før har maattet tage Arbejde, men har kunnet blive hjemme for at hygge om og passe det lille Hjem, og som saaledes intet Erhverv har ved Mandens Død, faar derimod efter denne straks Understøttelse bevilget. Hun henvender sig da til en Arbejdsplads, selvfølgelig til den, der betaler højest Løn, og bliver antaget, f. Eks. paa det selv samme Bryggeri, hvor en anden Enke, som har faaet Afslag paa sin Ansøgning om Enkebørnshjælp, har Arbejde. Disse Kvinder arbejder Side om Side; den velstillede har maaske kun to Børn, til hvilke hun har faaet bevilget Understøttelse, og hun tjener her den Arbejdsløns, som den faglige Overenskomst byder. Den anden Enke, som har været fattigere og har arbejdet i mange Aar og maaske sidder alene med 4—5 Børn, har faaet Afslag paa sin Begæring om Understøttelse, fordi hendes Indtægt laa over Trangsrænsen. Disse to Kvinder kan, hvis de taler sammen om dette Spørgsmaal, ikke forstaa, at Loven skal være saa uretfærdig, at den ene, fordi hun var saa heldig at have et godt Hjem, skal have Enkebørnsunderstøttelse til sine faa